

ἐδιαμαρτυρήθη εἰς αὐτὴν τὴν προᾶξιν, ὑπενθυμίζοντάς σας ὅτι ὁ ἕξ ἀρχῆς τῆς ἀποστασίας μας ὄρκος ἦτον «ἡ ἐλευθερία ἢ θάνατος» ;

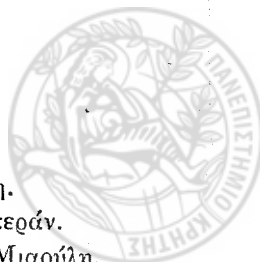
Ἰδού, Κύριε Ζαΐμη, ἡ Συνέλευσις, ἰδού, Κολοκοτρώνη, ἰδού, Γκούρα, ἔπεσε τὸ Μεσολόγγιον διότι δὲν ἐλάβετε πρόνοιαν, ἀλλ' ἐνδόξως τὰ χρονικά τῶν αἰώνων ἀθανατίζουν τὴν φρουρὰν του· δὲν ζητοῦσι ἀτομικὴν ὑπαρξιν, ἀλλὰ φυλάττοντας τὸν ὄρκον «ἡ ἐλευθερία ἢ θάνατος», μὲ τὰ ξίφη εἰς τὰς χεῖρας σπάζουν τὰς Τουρκικὰς φάλαγγας καὶ σώζονται. Καὶ σώζονται διὰ τὸ νὰ σὰς δεῖξουν πάλιν ὅτι δὲν ζητοῦσι ἀτομικὴν ὑπαρξιν, ἀλλὰ πνέοντες ἐκδίκησιν πρὸς τὸν ἐχθρὸν μὲ νέους θοριάμβους ν' ἀπαθανατισθῶσι. Ἄλλ' ἂν ἐχάθησαν καὶ μέρος αὐτῶν τῶν ἡρώων καὶ τὰ ἀδύνατα μέλη, εἶναι συνέπεια τῆς ἀποφάσεως τοῦ νὰ διατηρήσουν ἀμετάτρεπτον τὸν ὄρκον διὰ τὸ δεῖξουν εἰς τὸν κόσμον ὅτι Ἕλλην καὶ Τοῦρκος εἶναι ἀδύνατον νὰ συζήσουν πλέον. Ἐδιελύθη ἡ Συνέλευσις ἀφ' οὗ ἐσύστησεν τὴν Διοίκησιν, καὶ ἡ Διοίκησις συνοδευθεῖσα ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς φρουρᾶς Κ. Α. Λόντο, ἐμβῆκεν εἰς τὸ Ναύπλιο νὰ διοικήσῃ λείψανα ἔθνους. . . . 1).

ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ 2)

Αἱ παλαιαὶ

Φραγκλίνου	=	Τερρόμπιλε
Γουλιέλμου Θέλλου	=	Δεσπότη
Κοτζίσκου	=	ἡ παρακάτω τοῦ Δεσπότη.
Κυριακούλη Μαυρομιχάλη	=	ἡ τελευταία εἰς τὴν ἀριστεράν.
Τοκελί ἢ Κεραυνοβόλος	=	μεταξὺ Τερρόμπιλε καὶ Μιαούλη, νέα κανονοθυρίδα.

Αἱ νέα

Μιαούλη	=	ὄπου ἤμουν ἐγώ.
Κοραῆ	=	Ἅγιος Νικόλαος
Μπότζαρη	=	Μεγάλη Τάμπια
Σαχτούρη	=	Εἰς Μαρμαροῦ
Πρόφραγμα Γουλιέλμου τοῦ Ὁράγγη	=	ἡ Λουνέττα
Μονταλαμπέρτ	=	τῶν Γερμανῶν
Ρήγα. . . εἶναι μετὰ τὴν Λουνέττα	=	τοῦ Ἁπ. Κουσουρή (διότι λέγουν τὰ «Ἑλληνικά Χρονικά» ὅτι ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν δεξιὰν ἀρχίζουν τὰ περιταφρώματα ἕως Φραγκλίνου).
Ἰγνατίου. . . .		
Νορμᾶν	=	εἶναι μετὰ τοῦ Μιαούλη, ὄπου
Α. Κοκκίνη. . . .		ἦτο ὁ Καρακώστας.

Τ Ε Λ Ο Σ

Τυπογρ. λάθος: Ἐν σελ. 105 τὴν λέξιν ἔτος διόρθ. ἔκρ. Ὁ συγγρ. ἐννοεῖ περιληπτικῶς τὸ θέρους τοῦ 1825.

1) Βα προσθήκη. «Νὰ ἐνθυμηθῶ ν' ἀναφέρω τοὺς προκρίτους Ὑδραϊοσπεισιώτας, οἵτινες ἐσκόπευον ν' ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τοὺς κατοικοὺς αὐτῶν τῶν νήσων, οἵτινες ἐφρόνουν εἰς περίστασιν ἀπελπισίας νὰ ἐμπαρκαρισθῶσι καὶ νὰ σωθῶσι εἰς τὴν Εὐρώπην. Τοὺς Πελοποννησίους οἵτινες πρὸ τῆς πτώσεως ἔλεγον: «Καὶ ἂν πέσῃ τὸ Μεσολόγγιον, ὅλη ἡ Ἑλλάς εἶναι Μεσολόγγιον;» καὶ ὁποῦ εἶχον τὸν κεκρυμμένον σκοπὸν, ὅστις τοὺς ἐδιελύθη, (ἀφ' οὗ οἱ Ρουμελιώταις ἐκυρίευσαν τὰ φρούρια τοῦ Ναυπλίου), καὶ ὁποῦ ἐμωραΐτισαν, ἀλλ' οἱ Ρουμελιώταις τοὺς ἔδωσαν νὰ καταλάβουν ὅτι αὐτοὶ θὰ ἦτον οἱ πρῶτοι νὰ τοὺς ἐκδικηθῶσι παρὰ οἱ Τοῦρκοι».

2) Σημείωμα χειρόγραφον τοῦ Σπυρομίλιου. Ὁ συγγρ. καὶ σχεδιάσμα τοῦ φρουρίου εἶχε συντάξει ἀπολεσθέν. Βλ. ἀνωτ. σ. 25 σημ. 1.